

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, declarat de avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului

Iachimovschi Cristian Dumitru, născut la 02 ianuarie 1991, originar mun. Chișinău și locuitor r-nul Strășeni, s. Cojușna, str. Ștefan cel Mare, 18.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.10.2014 - 21.07.2015;

Instanța de apel: 08.09.2015 - 30.03.2016;

Instanța de recurs: 24.05. - 12.10.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 21 iulie 2015, Iachimovschi Cristian, în temeiul art. 23 Cod penal, a fost absolvit de răspundere penală, fiind constatat că a săvârșit o faptă prejudiciabilă prevăzută de art. art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, în stare de iresponsabilitate.

În temeiul art. art. 99, 100 Cod penal, în privința lui Iachimovschi Cristian a fost aplicată măsura de constrângere cu caracter medical, fiind internat în instituția psihiatrică – Instituția Medico-sanitară publică Spitalul Clinic de Psihiatrie din mun. Chișinău a Ministerului Sănătății a R. Moldova, cu supraveghere obișnuită.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Iachimovschi Cristian, la 15 iulie 2014, aproximativ la ora 08:00, prin eludarea controlului de frontieră, a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a R. Moldova în România prin înot, peste râul Prut, însă în regiunea semnelui de frontieră nr. 1080, aval 400 metri din apropierea or. Ungheni acesta a fost reținut de către inspectorii SPF Ungheni.

3. *Avocatul Bobu Valentin în numele inculpatului*, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată în urma

administrării probelor, mai mult, apărarea a menționat, că inculpatul s-a răzgândit de a trece ilegal frontiera, ori, acesta a ajuns în asemenea circumstanțe din motiv că, noaptea i-a fost furată geanta în care erau documentele de identitate, medicamentele fără de care nu poate supraviețui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul apărării, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Iachimovschi Cristian în baza art. art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 23 Cod penal, fiind absolvit de răspunderea penală, cu aplicarea prevederilor art. art. 99, 100 Cod penal, ultimul fiind internat în instituția psihiatrică, cu supraveghere obișnuită.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a reținut infracțiunea de tentativă de trecere ilegală a frontierei de stat care a avut loc la 15 iulie 2014, prevăzută la art. art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, care a fost săvârșită de inculpatul Iachimovschi Cristian, fapt confirmat prin următoarele probe: declarațiile inculpatului Iachimovschi Cristian; martorilor Boboc Nicanor, Văcăriță Vasile; procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 15 iulie 2014 și planșa ilustrativă (f.d. 20, 21); caracteristica inculpatului (f.d. 24); raport caracteristică (f.d. 25); informație (f.d. 29); actul nr. 308 a2014 de expertiză psihiatrico-legală (f. d. 37-38); raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 68 sn2014 din 19 septembrie 2014.

5. *Avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului*, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului apărarea a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, invocând în special că, instanța de apel nu a motivat soluția prin analiza probelor administrate în speță, care cu certitudine ar demonstra necesitatea aplicării față de inculpat a măsurilor de constrângere cu caracter medical, mai mult, din descriptivul deciziei nu rezultă solicitarea apărării privind neaplicarea față de inculpat a măsurilor de constrângere vizate supra.

În opinia apărării, instanța de apel a dat apreciere greșită caracteristicii eliberate pe numele inculpatului (f.d. 24), raportului caracteristică (f.d. 25), informației eliberate de Spitalul raional Strășeni (f.d. 29), ori, aceste probe caracterizează inculpatul doar din punct de vedere pozitiv, fiind la evidența medicului psihiatru.

Apărarea a menționat, că raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 68 sn2014 din 19 septembrie 2014, care a fost pus la baza deciziei instanței de apel, este o probă superficială, care nu coroborează cu restul probelor administrate în

cauză, fiind neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că inculpatul Iachimovschi Cristian prezintă pericol social sporit.

La fel, recurentul consideră, că izolarea inculpatului de societate, va leza drepturile ultimului prevăzute de art. art. 24 alin. (1), 25 alin. (1), 27 alin. (1), 36 alin. (1), 54 alin. (2) din Constituția R. Moldova, art. art. 5 alin. (1), 10 alin. (3) din Legea nr. 1402 din 16 decembrie 1997 „Privind sănătatea mentală”, precum și art. 3 din CțEDO.

6. Asupra recursului declarat de apărare a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că recursul declarat de apărare este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, iar în vederea acestei statuări se expun următoarele.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului apărării se întemeiază în drept pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent

În esență, din textul recursului, se reține că apărarea invocând temeiul de drept stipulat în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, menționează că decizia instanței de apel, prin care *a fost menținută sentința primei instanțe de constatare a săvârșirii de către Iachimovschi Cristian a faptei prejudiciabile prevăzute de art. art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, în stare de iresponsabilitate, cu absolvirea de răspundere penală și cu aplicarea în privința acestuia în temeiul art. art. 99, 100 Cod penal, a măsurii de constrângere cu caracter medical, fiind internat în instituția psihiatrică – Instituția Medico-sanitară publică Spitalul Clinic de Psihiatrie din mun. Chișinău a Ministerului Sănătății a R. Moldova, cu supraveghere obișnuită*, urmează a fi casată întrucât au fost apreciate eronat probele și greșit s-a concluzionat că în privința lui Iachimovschi Cristian este necesară aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, mai mult, recurentul a considerat neîntemeiată concluzia instanțelor de fond prin care se susține că Iachimovschi Cristian prezintă pericol social sporit.

Verificând argumentele punctate de titularul recursului evidențiate supra, inclusiv cele reproduse la pct. 5. ale prezentei decizii, în raport cu actele cauzei Colegiul penal ajunge la concluzia că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar decizia instanței de apel, urmează a fi menținută fără careva modificări, aceasta fiind legală și întemeiată, bazată pe analiza coroborată a tuturor probelor, care în ansamblu dovedesc

cu certitudine că Iachimovschi Cristian a săvârșit fapta prejudiciabilă prevăzută de art. art. 27, 362 alin. (1) Cod penal, în stare de iresponsabilitate și necesită a fi absolvit de răspundere penală cu aplicarea în privința acestuia în temeiul art. art. 99, 100 Cod penal, a măsurii de constrângere cu caracter medical, cu internarea în instituția psihiatrică.

Astfel, instanța de recurs consemnează că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la menținerea soluției primei instanțe, mai mult, din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința este întemeiată, ori, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală.

Colegiul penal găsește nefondate criticele părții apărării precum că instanța de apel a admis careva erori procedurale și a examinat cauza contrar exigențelor legale, ori, în acest aspect, instanța de recurs, reieșind din baza factologică expusă supra, este ferm convinsă că instanța de apel a rezultat asupra examinării cauzei, ghidându-se de legea procesuală-penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal se raliază la raționamentele punctate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel și susține că prin raportul de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 68sn-2014 din 19 septembrie 2014 s-a stabilit că, Iachimovschi Cristian suferă de o maladie psihică cronică și evolutivă - Schizofrenie paranoidă, defect de tip mixt, care îl priva de capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, a acționat fără discernământ și urmează să fie recunoscut iresponsabil de fapta ce i se impută și că față de el urmează a fi aplicate măsuri de siguranță cu caracter medical, tratament prin constrângere cu supraveghere obișnuită în IMSP SCP, deoarece prezintă pericol social-sporit, atât pentru sine, cât și pentru societate, respectiv sunt corecte statuările instanțelor de fond cu privire la aceea că față de Iachimovschi Cristian necesită a fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, fapt ce respinge argumentele apărării referitor la lipsa necesității de aplicare a acestora.

Concluzia expertizei de psihiatrie se i-a în considerație de către instanța de judecată în coroborare cu probele din speță și cu pericolul social determinat atât de starea psihică, de fapta săvârșită, cât și de personalitatea făptuitorului, care contrar celor invocate de apărare, se caracterizează de către persoanele care îl cunosc nesatisfăcător, mai mult, din partea medicului psihiatru al r-lui Strășeni au parvenit adresări la organele competente, precum că acesta a fost amenințat de către Iachimovschi Cristian.

Colegiul penal se raliiază acestor statuări și consideră că instanța de apel corect a reținut soluția primei instanțe, care întemeiat s-a bazat pe raportul de expertiză nr. 68sn-2014 din 19 septembrie 2014 (f.d. 46), la care părțile nu au avut careva obiecții, fapt confirmat prin procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 10 octombrie 2014 (f.d. 59), prin urmare argumentele din recursul apărării prin care se susține că raportul de expertiză vizat supra este superficial, nemotivat, neîntemeiat, care nu coroborează cu probele în speță, nu-și găsesc confirmare și nu pot fi reținute de către instanța de recurs.

În acest context, pornind de la doctrina juridică de specialitate, Colegiul penal enunță că, scopul aplicării măsurii de constrângere cu caracter medical este îndreptat spre tratarea sau îmbunătățirea sănătății făptuitorului iresponsabil pentru a exclude pericolul activității lui iresponsabile, protejându-l pe el însuși și pe alte persoane, ori, alegațiile apărării în sensul că, *izolarea inculpatului de societate va leza drepturile ultimului prevăzute de art. art. 24 alin. (1), 25 alin. (1), 27 alin. (1), 36 alin. (1), 54 alin. (2) din Constituția R. Moldova, art. art. 5 alin. (1), 10 alin. (3) din Legea nr. 1402 din 16 decembrie 1997 „Privind sănătatea mentală”, precum și art. 3 din CfEDO, sunt neîntemeiate.*

Cât privește critica subsidiară invocată de recurent precum că instanța de apel la judecarea apelului declarat de partea acuzării nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

În sensul dat se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar: declarațiile inculpatului Iachimovschi Cristian; martorilor Boboc Nicanor, Văcăriță Vasile; procesul-verbal de ridicare a obiectelor din 15 iulie 2014 și planșa ilustrativă (f.d. 20, 21); caracteristica inculpatului (f.d. 24); raport caracteristică (f.d. 25); informație (f.d. 29); actul nr. 308 a 2014 de expertiză psihiatrico-legală (f.d. 37-38); raport de expertiză psihiatrico-legală staționară nr. 68 sn2014 din 19 septembrie 2014.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în speță, nu au fost admise careva erori de drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate, neavând suport probator.

În virtutea considerentelor expuse, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Iachimovschi Cristian, nefiind identificată de instanța de recurs

prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate sub acest aspect de către titularul cererii de recurs.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului Cristian Iachimovschi, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Iachimovschi Cristian Dumitru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 noiembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev